

---

## Takker av som tillitsvalgt etter 35 år

---

AKTUELT I FORENINGEN

LISBET KONGSVIK

lisbet.kongsvik@legeforeningen.no  
Samfunnspolitisk avdeling

---

**Når Gunnar Ramstad i høst går av som leder av Hordaland legeforening, kan han se tilbake på et godt stykke norsk helsepolitisk historie.**



**GJENGANGER:** Gunnar Ramstad er et kjent fjes for mange i Legeforeningen. Han har vært delegat på landsstyremøtet siden 1986 – uten unntak. Her fra talerstolen i 2019. Foto: Legeforeningen/Thomas B. Eckhoff.

– Jeg har vært tillitsvalgt siden siste halvdel av 80-tallet. Jeg begynte som tillitsvalgt for de kommunalt ansatte legene i Bergen, og etter hvert for alle allmennleger i tillegg. Jeg kom inn i styret i Hordaland legeforening som nestleder under Fin Resch, og det var da min representasjon i Legeforeningens landsstyre begynte. Jeg har faktisk vært delegat på 35 landsstyremøter, sier Gunnar Ramstad.

Fastlegen med tilholdssted i Fana, Bergen, har vært leder av Hordaland legeforening i to perioder på til sammen 12 år, og gikk av etter andre periode 31. august i år. Ramstad har også vært nestleder i Allmennlegeforeningen i seks år på 80- og 90-tallet.

– I den forbindelse var jeg med i forhandlingsdelegasjonen for fastlegeordningen (FLO) frem til den ble innført sommeren 2001, forteller han.

– *Hva var det viktigste for deg den gang, og hvordan vurderer du utviklingen slik fastlegeordningen nå fremstår? Hva er dens styrke og svakheter?*

– Det viktigste var troen på at en sterk fastlegeordning ville være riktig for samfunnet og pasientene. En statlig styrt og finansiert FLO ville sikre ordningen og gjøre den robust i kommunene. Forfallet etter at regjeringen for over 10 år siden avskaffet den avtalte monitoreringen av ordningen, viser nettopp hvor viktig slik treparts-overvåking av ordningen ville vært. Nå er vi tilbake til at den enkelte kommune må slåss for å sikre ordningen og bruke av egne budsjetter. Det var nettopp denne kommunale ulikheten som nå utvikler seg, man skulle unngå.

– *Kommuner opplever store problemer med å rekruttere fastleger og det er vanskelig å få unge, nyutdannede leger til å velge fastlegeyrket. Hva mener du må til for å øke rekrutteringen til allmennmedisinen?*

– Takster for det arbeidet man gjør, må styrkes. Jeg har alltid vært imot at styrkingen skal legges på basistilskuddet. Leger som arbeider mye, må få bedre betalt for arbeidet og produksjonen, og ikke et fast tilskudd. Da er det legene som tar belastningen og finansdepartementet slipper unna med enkel forutsigbarhet.

– *Du har selv jobbet som fastlege i 38 år. Hva vil du trekke frem som det positive ved fastlegeyrket?*

– Jeg har arbeidet samme sted i Bergen som fastlege siden oktober 1983. Det har vært et strålende yrkesliv. God trivsel i en fast befolkning som man etter hvert kjenner svært godt. Jobben blir lettere med årene, og det trives jeg godt med. Jobben har også gitt et godt økonomisk utkomme i alle år, som igjen har gitt meg muligheter for en aktiv fritid.

– *Hvordan har livet som tillitsvalgt vært og hva ser du tilbake på med størst glede?*

– Det har vært utrolig givende å være tillitsvalgt. Det har vært mange interessante oppgaver, og jeg er blitt vist mye tillit av kollegiet. Jeg har vært så heldig å bli kjent med mange flotte kolleger i alle deler av faget. Det har også vært en svært god kontakt med mange fine og dyktige mennesker i vår hovedadministrasjon i Oslo. Det har gitt meg god innsikt i forhandlingsmekanismer i samfunnet. Jeg har lært å se samspillet mellom Legeforeningen og de andre aktørene i samfunnet, som Stortinget og staten i form av blant annet departement og direktorat.

– *Du må jo få frigitt mye tid når du ikke lenger er lokalforeningsleder. Hva skal du bruke den tiden til?*

– Jeg ser at jeg har brukt omtrent 20 til 22 arbeidsdager i året på aktiviteter i Legeforeningen. Disse dagene skal jeg ikke arbeide ekstra nå, men bruke på andre fritidsaktiviteter. I tillegg blir det jo en del ekstra ettermiddager og kvelder fri, og det blir ikke et problem å fylle disse med aktivitet.

– Jakt har alltid vært en viktig avkopling for meg. 30 år på rad har jeg vært på rypejakt i Finnmark i september – årets flotteste uke. Jeg har også hatt stor glede av veteranbiler i mange år. Gode miljø, flotte turer og en del mekking. Eldre biler, fra før alle biler

skulle skapes i en vindtunnel, er dessuten mye finere enn dagens nokså homogene bilmasse. Nå er de gamle bilene solgt, og den siste gikk inn i et gårdsprosjekt i Piemonte i Nord Italia. Nå har jeg bare en «moderne» sportsbil igjen, og den egner seg bedre til lange reiser.

– Selv om jeg har to-tre år igjen til pensjonsalder, begynner jeg nok å forberede å bruke en del tid i Italia i årene som kommer. En rolig tilværelse ute på landsbygda i Piemonte med en etter hvert nokså stor vinproduksjon (barbera), hvor alt er paktet vekk til en ung vinbonde.

---

Publisert: 6. september 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.12.13

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 9. juli 2026.